Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul central), judecător Fondos-Fraţman Mariana
Dosarul nr. 2ai-56/25 (2-22155490-02-2ai-10022025)

D E C I Z I E

19 februarie 2026 mun. Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

examinând în procedură scrisă cererea de apel declarată de lichidatorul S.R.L. „Azarin-Cons”, Verdeș Alexandru împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 27 noiembrie 2024, adoptată la cererea înaintată de administratorul insolvabilității S.R.L. „Azarin-Cons”, Verdeș Alexandru împotriva terțului poprit Barbos Efim cu privire la validarea popririi și încasarea sumei,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

În procedura Judecătoriei Chișinău (sediul central) se află în examinare cauza de insolvabilitate intentată în privința debitorului SRL „Azarin-Cons”.

La 8 mai 2024, administratorul insolvabilității S.R.L. „Azarin-Cons”, Verdeș Alexandru a depus cerere de validare a popririi împotriva terțului poprit Barbos Efim.

În motivarea cererii de validare a popririi a invocat că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) nr. 2i-584/23 din 13.12.2023, s-a inițiat procesul de insolvabilitate în privința debitorului S.R.L. „Azarin-Cons” și s-a desemnat în calitate de administrator al insolvabilității Verdeș Alexandru, deținătorul autorizației Ministerului Justiției nr. 88 din 14.01.2015. Hotărârea menținută prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 19.03.2024.

Relatează că, din momentul intentării procesului de insolvabilitate, dreptul debitorului de a administra și de a dispune de bunurile incluse în masa debitoare a fost transmis administratorului insolvabilității.

Susține că, administratorul insolvabilității a fost împuternicit de a prelua în posesie și administrare, inclusiv prin executare silită, bunurile care fac parte din masa debitoare a S.R.L. „Azarin-Cons”.

Iar, în rezultatul verificării contractelor de vânzare-cumpărare și a contabilității debitorului, administratorul insolvabilității a stabilit că S.R.L. „Azarin-Cons” dispune de o creanță față de Barbos Efim în sumă de 27 083,27 lei.

Constată că între S.R.L. „Azarin-Cons” și Barbos Efim a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 4/11 din 04.11.2021, a unității de transport prin care „vânzătorul” S.R.L. „Azarin-Cons” a vândut „cumpărătorului” Barbos Efim, bunul mobil - automobil de model Ford Transit Connect, a/f 2009, n/î. ***** 594. Conform pct. 3 al contractului, prețul bunului transmis constituie suma de 27 083,27 lei.

La fel, conform actului de predare-primire nr. 1 din 04.11.2021, anexat la contractul de vânzare-cumpărare, se confirmă că S.R.L. „Azarin-Cons” a transmis, iar Barbos Efim a primit mijlocul de transport de model Ford Transit Connect, a/f 2009, n/î. ***** 594. Respectiv, S.R.L. „Azarin-Cons” și-a îndeplinit cu bună credință obligațiile prevăzute de actul juridic.

Totuși, declară că până la moment nu au fost identificate date privind stingerea datoriei lui Barbos Efim față de S.R.L. „Azarin-Cons”.

Iar, ținând cont de faptul că S.R.L. „Azarin-Cons” nu i-a fost transmisă/transferată suma stabilită în contractul de vânzare cumpărare a unității de transport nr. 4/11 din 04.11.2021, constată că S.R.L. „Azarin-Cons” deține o creanță față de Barbos Efim în sumă de 27 083,27 lei.

Consideră că, potrivit înscrisurilor prezentate la materialele cauzei s-a constatat cu certitudine faptul că terțul poprit Barbos Efim deține bunuri sub formă de mijloace financiare ce aparțin debitorului insolvabil S.R.L. „Azarin-Cons”.

Astfel, în vederea înființării popririi, administratorul insolvabilității a expediat în adresa terțului poprit o somație prin care i-a adus la cunoștință despre înființarea popririi și a solicitat ca în termen de 5 zile de la data comunicării popririi să transfere pe contul special de acumulare al S.R.L. „Azarin-Cons” suma datorată.

Menționează că conform avizului de recepție nr. DS8001121543AS, somația administratorului insolvabilității a fost recepționat la data de 08.04.2024, iar până în prezent terțul poprit nu a prezentat documente prin care să fie confirmată lipsa datoriilor față de S.R.L. „Azarin-Cons” și nici nu a transferat întreprinderii mijloacele financiare datorate, refuzând astfel îndeplinirea obligațiilor ce îi revin prin lege.

Totodată, explică că prin răspunsul f/n din 10.04.2024, terțul poprit Barbos Efim, a susținut că suma contractuală a fost achitată de el personal, în baza dispoziției de încasare în numerar nr. 36 din 29/10/2021, anexând respectivă la răspunsul oferit.

Susține că, administratorul insolvabilității nu poate reține ca probă dispoziția prezentată de terțul poprit, în baza căruia ultimul susține achitarea datoriei sale, or contravine prevederilor legii.

Consideră că persoana juridică, la caz întreprinderea are obligația de a contabiliza veniturile sale conform faptelor economice, din care face parte și contractul de vânzare-cumpărare prin care întreprinderea prin intermediul administratorului său vinde și obține un venit la întreprindere, iar persoana fizică cumpără bunul întreprinderii în schimbul sumei de bani convenită.

Explică că pentru confirmarea stingerii creanței sunt necesare prezentarea de către terțul poprit a următoarelor acte confirmative: chitanța sau ordinul de plată, totuși acestea n-au fost prezentate.

Atrage atenția că la răspunsul terțului poprit, lipsesc cu desăvârșire acte contabile ce ar confirma cele invocate, or terțul poprit nu a prezentat chitanța corespunzătoare, care ar confirma depunerea mijloacelor financiare la casieria întreprinderii, respectiv în astfel de circumstanțe, se impune necesitatea încasării sumei datorate prin procedura de validare a popririi în instanța de insolvabilitate.

În temeiul celor invocate a solicitat admiterea cererii spre examinare; validarea popririi cu încasarea din contul terțului poprit Barbos Efim în beneficiul debitorului S.R.L. „Azarin-Cons" suma de 27 083,27 lei; amânarea achitării taxei de stat până la finalizarea cauzei în conformitate cu art. 6 al Legii cu privire la taxa de stat; încasarea taxei de stat din contul terțului poprit.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 27 noiembrie 2024 s-a respins cererea de validare a popririi depusă de administratorul insolvabilității al S.R.L. „Azarin-Cons", Verdeș Alexandru împotriva lui Barbos Efim.

S-a desființat poprirea înființată de administratorul insolvabilității S.R.L. „Azarin-Cons", Verdeș Alexandru împotriva lui Barbos Efim cu privire la încasarea sumei.

S-a încasat taxa de stat din contul S.R.L. „Azarin-Cons" în beneficiul statului suma de 1 133,29 lei.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 27 noiembrie 2024, administratorul insolvabilității S.R.L. „Azarin-Cons", Verdeș Alexandru a depus apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii.

Argumentele apelului:

În motivarea cererii de apel, apelantul, administratorul insolvabilității al S.R.L. „Azarin-Cons", Verdeș Alexandru a reiterat argumentele expuse în cererea inițială.

Suplimentar, administratorul insolvabilității, Verdeș Alexandru a invocat că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 13 decembrie 2023 a fost inițiat procesul de insolvabilitate în privința debitorului S.R.L. „Azarin-Cons" fiind desemnat în calitate de administrator al insolvabilității Alexandru Verdeș deținătorul autorizației Ministerului Justiției nr. 88 din 14.01.2015.

Susține că în cadrul procedurii de insolvabilitate s-a constatat că între S.R.L. „Azarin-Cons", în calitate de vânzător și Barbos Efim, în calitate de cumpărător a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 4/11 din 4 noiembrie 2021, având ca obiect automobilul Ford Transit Connect, anul fabricației 2009, numărul de înmatriculare ***** 594, pentru prețul expres stabilit de părți în sumă de 27 083,27 lei.

Subliniază că, potrivit actului de predare-primire nr. 1 din aceeași dată, bunul a fost efectiv transmis cumpărătorului, fapt ce demonstrează executarea integrală și cu bună-credință a obligațiilor asumate de debitor prin contract, fără a exista vreun dubiu asupra predării mijlocului de transport.

Totodată, apelantul a menționat că, până la momentul examinării cauzei, nu au fost identificate probe certe care să confirme stingerea datoriei lui Barbos Efim față de S.R.L. „Azarin-Cons”, întrucât suma de 27 083,27 lei nu a fost transferată în patrimoniul debitorului, motiv pentru care acesta deține o creanță certă, lichidă și exigibilă în cuantumul menționat.

Susține că, în acest context, la data de 8 mai 2024, administratorul insolvabilității Alexandru Verdeș a înaintat Judecătoriei Chișinău (sediul central), o cerere împotriva terțului poprit Efim Barbos, solicitând validarea popririi și încasarea sumei de 27 083,27 lei.

Apelantul susține că, atât în etapa somării și a înființării popririi, cât și pe parcursul dezbaterilor judiciare, terțul poprit nu a prezentat dovada achitării obligației, respectiv bonul de casă, iar instanța de fond a apreciat eronat că simplele copii ale dispozițiilor de încasare a numerarului ar constitui probe suficiente ale stingerii obligației.

În dezvoltarea motivelor în apel, s-a susținut că instanța de fond a acordat valoare probatorie unor înscrisuri fără a verifica identitatea persoanelor care le-ar fi semnat și fără a stabili cine anume a recepționat pretins suma de bani, aspecte esențiale care rămân neelucidate și care lipsesc înscrisurile de caracter probant. Apelantul a reiterat că pe dispozițiile de încasare lipsește semnătura și numărul personal de identificare al persoanei care ar fi încasat banii, circumstanță ce demonstrează că suma nu a fost recepționată în casieria întreprinderii. Din punct de vedere juridic, apelantul a arătat că stingerea obligațiilor are loc doar prin executare corespunzătoare, consemnare sau compensare, iar executarea stinge obligația exclusiv în cazul în care este realizată cu bună-credință, la locul și momentul stabilit de lege și de contract, conform prevederilor Codului civil.

Mai argumentează apelantul, că legislația fiscală și contabilă a Republicii Moldova impune reguli stricte privind evidența și confirmarea încasărilor în numerar, respectiv obligativitatea utilizării echipamentelor de casă și de control și eliberarea bonului de casă ca document fiscal primar, precum și semnarea corectă a dispozițiilor de încasare de către persoanele împuternicite. Lipsa bonului de casă, în opinia apelantului, atestă în mod indubitabil că produsul nu a fost achitat, iar contravaloarea automobilului Ford Transit Connect, anul fabricației 2009, numărul ***** 594, rămâne neachitată în sumă de 27 083,27 lei. De asemenea, s-a arătat că lipsa elementelor de identificare ale persoanei care ar fi primit banii, respectiv semnătura și datele de identificare, conduce la lipsa puterii juridice a pretinselor documente confirmative de plată.

Susține că soluția primei instanțe este pripită, întrucât analiza motivelor de fapt și de drept nu este clară, precisă și convingătoare, iar instanța nu s-a expus asupra pertinenței și forței probatorii a fiecărei probe prezentate de terțul poprit, simpla existență a ștampilei S.R.L. „Azarin-Cons” pe unele înscrisuri neputând echivala cu dovada executării corespunzătoare a obligației. În sprijinul acestei poziții, apelantul a invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauza Garcia Ruiz împotriva Spaniei și cauza Fomin împotriva Moldovei, subliniind că dreptul la un proces echitabil presupune obligația instanței de a motiva hotărârea și de a răspunde tuturor argumentelor invocate de părți.

În concluzie, apelantul susține că hotărârea contestată nu satisface standardele procedurale și legale aplicabile procedurii de insolvabilitate, fiind pronunțată cu încălcarea normelor de drept material și procesual, motiv pentru care cererea de validare a popririi este întemeiată și trebuie admisă, cu consecința casării hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 27 noiembrie 2024, și validării popririi prin încasarea de la terțul poprit Efim Barbos, a sumei de 27 083,27 lei, în beneficiul debitorului S.R.L. „Azarin-Cons".

Apelantul a mai invocat, în explicațiile suplimentare, că pretinsa plată în numerar invocată de terțul poprit Barbos Efim nu există din punct de vedere juridic, deoarece nu a fost dovedită prin niciun document contabil și fiscal conform cerințelor imperative ale legislației în vigoare.

Susține că, potrivit Codului fiscal, Legii contabilității și Hotărârii Guvernului nr.764/1992, efectuarea și confirmarea unei plăți în numerar este posibilă exclusiv prin documente primare complete și autentice, în special prin bon fiscal și documente de casă semnate, iar lipsa acestora echivalează cu inexistența operațiunii. În condițiile în care debitorul S.R.L. „Azarin-Cons" și-a executat integral obligațiile contractuale prin transmiterea bunului, sarcina probei achitării prețului revenea terțului poprit, însă acesta a prezentat doar un formular incomplet, nesemnat și neînregistrat contabil, lipsit de orice valoare probatorie. Prin acceptarea unui asemenea document, instanța de fond a omis să aplice cadrul legal obligatoriu și să analizeze esențialul probei plății, motiv pentru care hotărârea este nemotivată sub acest aspect, afectată de eroare de drept material și netemeinică, iar poprirea dispusă de administratorul insolvabilității este legală și justificată.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de apel a transmis intimatului cererea de apel, informindu-l despre obligația de a depune referință.

Cu toate acestea, până la data examinării apelului, intimatul nu a prezentat nicio referință asupra cererii de apel.

Termenul de declarare a apelului:

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității, nr. 149 din 29 iunie 2012, *hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege*.

Din actele cauzei rezultă că hotărârea contestată a fost emisă la 27 noiembrie 2024, iar cererea de apel a fost depusă prin intermediul poștei electronice, la 4 decembrie 2024 (f. d. 53-55).

Prin urmare, apelul declarat de către administratorul insolvabilității al S.R.L. „Azarin Cons", Verdeș Alexandru împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 27 noiembrie 2024, se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel şi a materialelor din dosar, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a

persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că apelul urmează a fi respins și hotărârea primei instanțe menținută, din considerentele ce succed.

Conform prevederilor art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, *procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.*

În virtutea art. 8 alin. (6) din Legea insolvabilității, *cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condiţiile examinării cauzei în primă instanţă. Instanţa de apel poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepţiile stabilite în prezenta lege.*

În acord cu prevederile art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, *instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.*

În temeiul art. 373 alin. (1), (2), (3) din Codul de procedură civilă, *instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă*.

Colegiul judiciar, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe în raport cu prevederile art. 238-241 din Codul de procedură civilă constată că, dispoziţiile procedurale invocate au fost respectate în tot, astfel instanţa de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părţi, a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, concluziile instanţei de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84,98).

Instanța de apel reține că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) nr. 2i-584/23 din 13.12.2023, s-a intentat procesul de insolvabilitate în privința debitorului S.R.L. „Azarin-Cons” și s-a desemnat în calitate de administrator al insolvabilității administratorul autorizat, Verdeș Alexandru, deținătorul autorizației Ministerului Justiției nr. 88 din 14.01.2015. Hotărârea fiind menținută prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 19.03.2024.

La 8 mai 2024, administratorul insolvabilității S.R.L. „Azarin-Cons”, Verdeș Alexandru a depus cererea privind validarea popririi cu încasarea din contul terțului poprit Barbos Efim în beneficiul S.R.L. „Azarin-Cons” suma de 27 083,27 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 27 noiembrie 2024, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea administratorului insolvabilității al S.R.L. „Azarin-Cons”, Verdeș Alexandru către terțul poprit Barbos Efim privind validarea popririi.

S-a desființat poprirea înființată de administratorul insolvabilității al S.R.L. „Azarin Cons”, Verdeș Alexandru împotriva Barbos Efim cu privire la încasarea sumei.

S-a încasat taxa de stat din contul S.R.L. „Azarin-Cons” în beneficiul statului suma de 1 133,29 lei.

Completul judiciar apreciază ca fiind corectă soluția instanței de insolvabilitate cu privire la netemeinicia cererii depuse de administratorul insolvabilității S.R.L. „Azarin-Cons” în proces de insolvabilitate, Verdeș Alexandru către terțul poprit Barbos Efim privind validarea popririi în sumă de 27 083,27 lei și desființarea popririi înființată de administratorul insolvabilității S.R.L. „Azarin Cons”, Verdeș Alexandru față de terțul poprit Barbos Efim în mărime de 27 083,27 lei.

În acord cu dispozițiile art. 66 alin. (1) lit. l) al Legii insolvabilității, *administratorul și lichidatorul au următoarele atribuții principale: colectarea datoriilor față de debitor și recuperarea silită a bunurilor debitorului aflate în posesiunea unor terți.*

În temeiul prevederilor art. 126 alin. (1) al Legii insolvabilității, *sunt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele băneşti în numerar şi fără numerar, în monedă naţională şi în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile incorporale care sunt datorate debitorului ori sunt deţinute în numele său de un terţ sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deţinute de un terţ în numele lui şi creanţa cu termen ori sub condiţie. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decât după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiţiei.*

(2) Poprirea se înfiinţează prin somaţie a administratorului insolvabilităţii/ lichidatorului şi se comunică terţului menţionat la alin. (1) împreună cu o copie certificată de pe hotărârea de intentare a procedurii de insolvabilitate/faliment asupra debitorului.

(3) Prin somaţie se va pune în vedere terţului, care devine, potrivit alin. (1), terţ poprit, interdicţia de a plăti fără acordul administratorului insolvabilităţii/lichidatorului sumele de bani sau de a transmite bunurile mobile pe care le datorează debitorului ori pe care i le va datora, declarându-le indisponibilizate. De la data comunicării somaţiei de

înființare a popririi şi până la achitarea integrală a obligaţiilor, inclusiv pe perioada suspendării urmăririi silite prin poprire, terţul poprit nu va face nicio altă plată sau operaţiune care ar putea diminua bunurile indisponibilizate. Orice operaţiune efectuată cu aceste sume sau bunuri după data comunicării somaţiei de înființare a popririi este nulă. Când se popresc sume cu scadenţe succesive, indisponibilizarea se întinde nu numai asupra sumelor ajunse la scadenţă, ci şi asupra celor exigibile în viitor. Indisponibilizarea se întinde şi asupra fructelor civile ale creanţei poprite, şi asupra oricăror alte accesorii născute chiar după înființarea popririi.

(5) În termen de 5 zile de la comunicarea popririi, iar în cazul sumelor de bani datorate în viitor - de la scadenţa acestora, terţul poprit este obligat să plătească direct pe conturile de acumulare indicate de administratorul insolvabilităţii/lichidator ori să consemneze suma de bani, dacă creanţa poprită este exigibilă, sau, după caz, să indisponibilizeze bunurile mobile incorporale poprite şi să trimită dovada către administratorul insolvabilităţii/lichidator pentru a fi preluate.

(8) Terţul poprit nu va putea face contestaţie împotriva popririi. El îşi va formula apărările în instanţa de insolvabilitate, care validează poprirea.

(9) Dacă terţul poprit nu îşi îndeplineşte obligaţiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, administratorul insolvabilităţii/lichidatorul, în cel mult o lună de la data la care terţul poprit trebuia să consemneze ori să plătească suma datorată, poate sesiza instanţa de insolvabilitate în vederea validării popririi.

(10) Instanţa de insolvabilitate îi va cita pe administratorul insolvabilităţii/ lichidator, precum şi pe terţul poprit, şi, la termenul stabilit pentru judecarea cererii de validare, va dispune administrarea oricărei probe necesare soluţionării acesteia, care este admisibilă potrivit normelor de drept comun. În instanţa de validare, terţul poprit poate opune creditorului urmăritor toate excepţiile şi mijloacele de apărare pe care le-ar putea opune debitorului în măsura în care ele se întemeiază pe o cauză anterioară popririi. Hotărârea de validare a popririi este supusă numai recursului de către terţul poprit.

(11) Dacă din probele administrate rezultă că terţul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanţa de insolvabilitate va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terţul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi. Poprirea înființată asupra unei creanţe cu termen sau sub condiţie poate fi validată, dar hotărârea nu poate fi executată decât după ajungerea creanţei la termen sau la data îndeplinirii condiţiei, după caz. Dacă sumele sunt datorate periodic, poprirea se validează atât pentru sumele ajunse la scadenţă, cât şi pentru cele care vor fi scadente, în ultimul caz validarea producându-şi efectele numai la data când sumele devin scadente.

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că poprirea înaintată spre validare de către administratorul insolvabilității al S.R.L. „Azarin-Cons”, Verdeș Alexandru împotriva terțului poprit Barbos Efim a fost înființată prin somația din 05 aprilie 2024,

recepționată de către ultimul la data de 08 aprilie 2024. Prin somația expediată, terțul poprit a fost informat cu privire la obligația de a achita în beneficiul debitorului S.R.L. „Azarin-Cons” suma de 27 083,27 lei, reprezentând datoria existentă față de acesta.

Iar, la 8 mai 2024, din motivul neachitării sumei poprite, administratorul insolvabilității S.R.L. „Azarin-Cons”, Verdeș Alexandru a înaintat în instanță cererea de validare a popririi și încasarea sumei.

Respectiv, având în vedere că somația de înființare a popririi a fost recepționată la 8 aprilie 2024, iar cererea de validare a popririi a fost înaintată la 8 mai 2024, instanța de fond corect a stabilit că este respectat termenul de sesizare a instanței de 30 zile, care a început a curge de la expirarea celor 5 zile din momentul recepționării somației, conform art. 126 alin. (5) și (9) din Legea insolvabilității.

Completul judiciar, constatată că pretențiile administratorului insolvabilității au fost întemeiate pe contractul de vânzare-cumpărare nr. 4/11 din 04.11.2021, prin care debitorul a vândut terțului poprit automobilul de model Ford Transit Connect, anul fabricației 2009, cu numărul de identificare ***** 594, la prețul de 27 083,27 lei.

Iar, conform actului de predare-primire nr. 1 din 04.11.2021, se confirmă că S.R.L. „Azarin-Cons” a transmis, iar Barbos Efim a primit mijlocul de transport de model Ford Transit Connect, a/f 2009, n/î. ***** 594.

Instanța de apel constată că, la materialele cauzei se regăsește, răspunsul lui Barbos Efim la somația administratorului insolvabilității din 10.04.2024 (f.d. 11), a facturii fiscale (f.d. 12), a actului de verificare a decontărilor reciproce, precum și a dispoziției de încasare nr. 36 din 29.10.2021 (f.d. 13), de unde rezultă că între S.R.L. „Azarin-Cons”, în calitate de vânzător și Barbos Efim, în calitate de cumpărător a existat un raport juridic de vânzare-cumpărare având ca obiect automobilul de model Ford Transit Connect, anul fabricației 2009, numărul de înmatriculare ***** 594.

Totodată, Completul judiciar reține că, potrivit dispoziției de încasare nr. 36 din 29.10.2021 (f.d. 13), Barbos Efim a achitat în beneficiul S.R.L. „Azarin-Cons” suma de 27 083,27 lei, reprezentând prețul bunului vândut, dispoziția de încasare fiind semnată de contabilul societății S.R.L. „Azarin-Cons”, circumstanță care confirmă efectuarea plății pentru automobilul achiziționat.

În ceea ce privește argumentul administratorului insolvabilității, întemeiat pe prevederile art. 11 alin. (1), (3) și (4) din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, potrivit căruia terțul poprit ar fi avut obligația de a prezenta chitanța sau ordinul de plată, instanța de apel a constatat că răspunderea pentru respectarea reglementărilor financiar-contabile aferente operațiunilor de casă incumbă conducătorilor și contabililor întreprinderii, iar nu terțului poprit.

Astfel, Completul judiciar reține că instanța de fond a stabilit corect situația de fapt, constatând că pretențiile administratorului insolvabilității au fost întemeiate pe contractul de vânzare-cumpărare nr. 4/11 din 04.11.2021, prin care S.R.L. „Azarin-Cons” a vândut lui Barbos Efim automobilul de model Ford Transit Connect, anul fabricației 2009,

număr de înmatriculare ***** 594, la prețul de 27 083,27 lei, precum și pe actul de predare-primire nr. 1 din aceeași dată, care confirmă transmiterea bunului către cumpărător.

Totodată, în mod just, instanța de fond a ținut cont și de faptul că terțul poprit a prezentat în susținerea apărării sale, la referința asupra cererii de validare a popririi, răspunsul la somația administratorului insolvabilității din 10.04.2024, factura fiscală, actul de verificare a decontărilor reciproce și dispoziția de încasare nr. 36 din 29.10.2021, din care rezultă că suma de 27 083,27 lei, reprezentând prețul automobilului, a fost achitată în beneficiul S.R.L. „Azarin-Cons", dispoziția fiind semnată de contabilul societății.

Or, în lipsa chitanței sau a ordinului de plată, creanța nu ar fi stinsă, astfel, reținându-se în mod justificat că răspunderea pentru respectarea cerințelor legale privind operațiunile de casă și a normelor contabile revine conducătorilor și contabililor întreprinderii, iar nu terțului poprit, care nu poate fi ținut responsabil pentru eventuale deficiențe interne de evidență contabilă ale debitorului. De asemenea, s-a stabilit corect că în materialele cauzei nu există probe care să demonstreze că S.R.L. „Azarin-Cons" nu a primit suma convenită sau că plata ar fi fost fictivă, iar administratorul insolvabilității nu a făcut dovada că a întreprins toate acțiunile legale necesare pentru a verifica destinația sumei achitate de terțul poprit.

Prin urmare, Completul judiciar reține că prima instanță a concluzionat întemeiat că mijloacele bănești pretinse au fost deja achitate, iar existența unei datorii nu poate fi prezumată în lipsa unor probe pertinente și concludente. Or, validarea popririi și încasarea sumei nu pot avea la bază simple afirmații ale administratorului insolvabilității, neconfirmate prin dovezi obiective, întrucât o asemenea prezumție reprezintă o apreciere subiectivă și nu una instituită de lege. În acord cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, sarcina probei revenea administratorului insolvabilității, care urma să demonstreze caracterul cert, lichid și exigibil al creanței pretinse, obligație ce nu a fost îndeplinită.

Completul judiciar reiterează că premisa înființării și validării popririi o constituie existența unei creanțe certe, lichide și exigibile a debitorului față de terț. Cu alte cuvinte, administratorul insolvabilității era obligat să demonstreze existența unui raport juridic real și actual din care să rezulte o datorie bănească certă în sarcina terțului poprit.

Prin urmare, în speță administratorul insolvabilității S.R.L. „Azarin-Cons", Verdeș Alexandru, nu a făcut dovada existenței unei asemenea datorii.

Astfel, Completul judiciar atestă următoarele circumstanțe esențiale:

- Lipsa probelor directe ale raportului juridic- nu au fost prezentate probe directe care să ateste existența unei obligații de plată în sarcina terțului poprit, dimpotrivă, înscrisurile administrate confirmă stingerea integrală a obligației.

- Absența unei creanțe exigibile- nu a fost demonstrat caracterul exigibil al unei creanțe, achitarea prețului fiind dovedită.

- **Nedovedirea caracterului deținerii bunurilor „în numele debitorului**” -art. 126 alin. (1) cere ca bunurile sau sumele să fie „datorate debitorului ori deţinute în numele său”. Or, nu s-a adus nicio probă că terțul ar deține sume sau bunuri în numele debitorului ori că ar fi obligat să i le restituie.

- Principiul sarcinii probei -conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Instanța de apel reține că administratorul insolvabilității a operat exclusiv cu o prezumție subiectivă a existenței unei datorii, prezumție care nu este instituită de lege și care nu poate fundamenta o hotărâre de validare a popririi, în lipsa unor probe pertinente și concludente. Or, din dispozițiile art. 126 alin. (1) din Legea insolvabilității rezultă fără echivoc că sunt supuse urmăririi silite doar acele sume sau bunuri care sunt efectiv datorate debitorului ori deținute în numele acestuia, condiție care nu este întrunită în speță.

Totodată, instanța de apel constată că motivele invocate în cererea de apel au un caracter preponderent formal, constând în reluarea argumentelor expuse în fața instanței de fond, fără a combate în mod concret raționamentul juridic al acesteia și fără a indica erori de drept sau de fapt susceptibile de a conduce la casarea hotărârii atacate.

În finalitatea celor expuse, Colegiul judiciar conchide că instanța de fond a aplicat corect normele de drept material și procesual și a apreciat just probele administrate, motiv pentru care a concluzionat în mod legal și temeinic asupra respingerii cererii înaintate de administratorul insolvabilității S.R.L. „Azarin-Cons”, Verdeș Alexandru împotriva terțului poprit Barbos Efim, privind validarea popririi și desființarea popririi înființate.

Distinct de cele indicate, instanța de apel, prin prisma jurisprudenţei CEDO şi anume cauza Rebait şi alţii contra Franţei nr. 26561/1995, unde Comisia a menţionat că, „art. 6 § 1 al Convenţiei, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes”, consideră necesar de a respinge şi alte argumente invocate în cererea de recurs, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.*

La depunerea cererii de apel pe marginea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 27 noiembrie 2025, administratorul insolvabilității S.R.L. „Azarin-Cons” în proces de insolvabilitate, Verdeș Alexandru, nu a achitat taxa de stat, în temeiul prevederilor art. 86 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora *persoanele juridice declarate în stare de insolvabilitate, la introducerea în instanţa de judecată a acţiunilor de urmărire a creanţelor debitoare, de anulare a actelor juridice fictive sau frauduloase, a garanţiilor acordate, a tranzacţiilor încheiate şi a actelor de transfer de*

proprietate, precum şi la atacarea hotărîrilor judecătoreşti adoptate pe marginea acestor litigii, plătesc taxa de stat și taxa de timbru după examinarea cauzei, dar nu mai tîrziu de 6 luni din data adoptării de către instanţa de judecată a hotărârii.

În conformitate cu art. 98 alin. (2) din Codul de procedură civilă, *în caz de respingere a acţiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanţă, precum şi taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la reclamant, dacă reclamantul nu este scutit de plata acesteia.*

Dată fiind soluția privind respingerea cererii de apel și amânarea plății taxei de stat la depunerea cererii de apel, Completul judiciar consideră necesar de a încasa în termen de până la 6 luni de la data adoptării prezentei hotărâri, din contul S.R.L. „Azarin-Cons" în proces de insolvabilitate, în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 963,30 (nouă sute șaizeci și trei, 30) lei.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că hotărârea contestată este întemeiată şi legală, iar argumentele invocate de către apelant sunt neîntemeiate, Completul judiciar ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de administratorul insolvabilității S.R.L. „Azarin-Cons" în proces de insolvabilitate, Verdeș Alexandru şi de a menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 27 noiembrie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. 389, art. 390 Cod de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge cererea de apel declarată de administratorul insolvabilității S.R.L. „Azarin-Cons" în proces de insolvabilitate, Verdeș Alexandru.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 27 noiembrie 2024, prin care s-a respins cererea înaintată de administratorul insolvabilității S.R.L. „Azarin-Cons", Verdeș Alexandru împotriva terțului poprit Barbos Efim cu privire la validarea popririi și încasarea sumei.

Se încasează de la S.R.L. „Azarin-Cons" în proces de insolvabilitate, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 963,30 (nouă sute șaizeci și trei,30) lei, care urmează să fie achitată nu mai târziu de 6 luni din data adoptării prezentei decizii.

Decizia nu se supune recursului, este definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului,
Judecător Mîra Ghenadie

Judecătorii: Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae